

Piros szemmel

Az Eötvös-hét végén idén is összemérték tudásukat a pirosak és a kékek. A hét mozgalmas programjai után a vetélkedő betetőzte a hangulatot. Első szembetűnő dolog a kétszínűség volt, mármint nem úgy, hanem a két színbe öltözött iskola. Emlékszem, hogy amint megpillantottam a csapatokat, tudtam, hogy ez a jubileumi megmérettetés tartogat rengeteg izgalmat. Először az én kis pirosaim mutatkozhattak be a csatakiáltással, ezután jöttek értelemszerűen a kék ruhások. Az első, illetve második osztályosok a tornateremben, míg a többi osztályok tanulói az aulában járulhattak hozzá a csapatuk győzelméhez. Elképesztően sok, színes feladat volt. Előfordult, hogy el kellett küldeni, dolgozni a csapattagokat, sőt megesett, hogy egy egész osztályt is. Azt kell mondjam, hogy a tanórák megfelelő téma volt a 40 éves iskola vetélkedőjére, hiszen mi nagyon élveztünk minden percet, akár vezettünk, akár nekünk volt kevesebb pontunk a táblán. A nap végén leírhatatlanul büszke voltam a csapatomra, mert mindent megtettek, hogy számunkra végződjön jól a nap. Ennek ellenére sajnos nem minket hirdettek ki győztesnek. Gratulálok kékeknek, de nekünk sem szabad csüggedni, hiszen ez a csapatszellem, ez a morál fantasztikus volt! Hatalmas köszönettel tartozok a szervezőknek, ugyanis egy ennyire fergeteges napot sokáig nem fogunk elfelejteni.

Puskás Kornél
Piros csapatkapitány